

॥ मन्यु सूक्तम् ॥

ऋग्वेद संहिता; मण्डलं १०; सूक्तम् ८३

यस्ते मन्योरविधद्वन् सायक सह ओजः पुष्यति विश्वमानुषक ।
साह्याम दासमार्यं त्वया युजा सहस्कृतेन सहसा सहस्वता ॥ १ ॥

मन्युरिन्द्रो मन्युरेवास देवो मन्युर्रोता वराणो जतवेदाः ।
मन्युं विश ईणते मानुषीर्याः पाहि नो मन्यो तपसा सजोषाः ॥ २ ॥

अभीहि मन्यो तवसस्तवीचान तपसा युजा वि षहि शत्रून् ।
अमित्रहा वृत्रहा दस्युहा य विश्वा वसून्या भरा त्वं नः ॥ ३ ॥

त्वं हि मन्यो अत्तिभूत्योजाः स्वयम्भूर्रामो अत्तिमातिषाहः ।
विश्वयर्षणिः सहुरिः सहावानस्मास्वोजः पृतनासु धेहि ॥ ४ ॥

अभागः सन्नप परेतो अस्मि तव कृत्वा तविषस्य प्रचेतः ।
त्वं त्वा मन्यो अकतुर्रिहीणाहं स्वा तनूर्रुलदेयाय मेहि ॥ ०५ ॥

अयं ते अस्म्युप मेधर्वाड प्रतीचीनः सहुरे विश्वधायः ।
मन्यो वज्रिभ्रि माया ववृत्स्व हनाव दस्यूँ रत बोध्यापेः ॥ ६ ॥

अत्ति प्रेहि दक्षिणतो भवा मेरधा वृत्राणि षड्घनाव भूरि ।
बुहोमि ते धराणं मध्वो अग्रमुत्ता उपांशु प्रथमा पिभाव ॥ ०७ ॥

ऋग्वेद संहिता; मण्डलं १०; सूक्तम् ८४

त्वया मन्यो सरथमारुजन्तो हर्षमाणासो धृषिता मरुत्वः ।
तिग्मेषव आयुधा संशिशाना अत्ति प्र यन्तु नरो अग्निरूपाः ॥ १ ॥

अग्निरिव मन्यो त्विषितः सहस्व सेनानीर्नः सहुरे हूत अेषि ।
हत्वाय शत्रून् वि भजस्व वेद ओजो मिमानो वि मृधो नुदस्व ॥ २ ॥

સહસ્વ મન્યો અભિમાતિમસ્મે રજન મૃણન પ્રમૃણન પ્રેહિ શત્રૂન ।
ઉગ્રં તે પાજો નન્વા રરુઘે વશી વશં નચસ એકજ ત્વમ ॥ ૩ ॥

એકો બહૂનામસિ મન્યવીળિતો વિશં-વિશં યુધયે સં શિશાધિ ।
અકૃત્તરક ત્વયા યુજા વયં ધુમન્તં ઘોષં વિજયાય કૃણમહે ॥ ૪ ॥

વિજેષકૃદિન્દ્ર ઈવાનવબ્રવો(ઓ)૩ સ્માકં મન્યો અધિપા ભવેહ ।
પ્રિયં તે નામ સહુરે ગૃણીમસિ વિક્રા તમુત્સં ચત આબભૂથ ॥ ૫ ॥

આભૂત્યા સહજા વજૂ સાચક સહો બિભર્ષ્યભિભૂત ઉત્તરમ ।
કત્વા નો મન્યો સહ મેઘેધિ મહાધનસ્ય પુરુહૂત સંસૃજિ ॥ ૬ ॥

સંસૃષ્ટં ધનમુભયં સમાકૃતમસ્મભ્યં દતાં વરાણશ્ચ મન્યુઃ ।
ભિયં દધાના હૃદયેષુ શત્રવઃ પરાજિતાસો અપ નિ લયન્તામ ॥ ૭ ॥

ધન્વનાગાધન્વ નાજિંજયેમ ધન્વના તીવ્રાઃ સમદો જયેમ ।
ધનુઃ શત્રોરપકામં કૃણોતિ ધન્વ નાસર્વાઃ પ્રદિશો જયેમ ॥

ભદ્રં નો અપિ વાતચ મનઃ ॥

ઓં શાન્તા પૃથિવી શિવમન્તરિક્ષં ધૌર્નો દેવ્યટભયન્નો અસ્તુ ।
શિવા દિશઃ પ્રદિશ ઉદિશો નટઆપો વિશ્વતઃ પરિપાંતુ સર્વતઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥